

Partis Haand. Har Dansk Kvindesamfund forstaaet at bruge sit? Har det forstaaet, at den Forening, som hædrer sit Blad, hædrer sig selv, som ofrer til sit Blad, ofrer til sig selv?

Jeg husker et Fællesmøde i Horsens, hvor Hatten gik rundt til Fordel for et Kontor for Fællesstyrelsen; flere Hundrede Kroner gik ind, om jeg mindes ret. Vi sad nogle Stykker sammen, som spurgte hverandre: »Hvorfor gaar Hatten ikke rundt til Fordel for Bladet — i Bladet ligger Foreningens Fremtid? —« Men saa vidt jeg ved, er Hatten aldrig paa noget Fællesmøde gaaet rundt til Fordel for Bladet. Det forekommer mig i det hele, at Dansk Kvindesamfund har behandlet sit Blad lidt stedmoderlig, og jeg beundrer ligefrem de Mennesker, som til de forskellige Tider har paataget sig det vanskelige Hverv at holde Sejlsdansen gaaende. Jeg mener, Dansk Kvindesamfund skylder dem Tak, thi saa længe der er Liv, er der Haab, Haab om at »Kvinden og Samfundet« en Gang maa realisere den Drøm, som endnu klinger til os gennem dets Navn.

Naar en fortjent Samfundsborger holder 25 Aars Jubilæum i et eller andet Embede, er det eller har — indtil dette Ministeriums Tid — været Skik at indstille ham til en Æresbevisning; jeg vil henstille til Medlemmerne af Dansk Kvindesam-

fund, om de ikke burde vise deres tapre og udholdende Medlemsblad den Ære at forflytte det fra Gaarden til Facadebygningen og give det Titel om ikke af Dagblad, — Forsigtighed er en Borgmesterdyd, — saa i det mindste af Ugeblad; saa vilde der sikkert oprinde lidt lysere Tider for de mange rebelske Kvindetanker, som ikke vil lade sig omskabe i Partibladernes Støbeforme, men foretrækker at begrave sig selv paa Bordskuffens Bund med et harmfuldt Nøglevid. Den, som i Øjeblikket vil tage Kvindesagen i Forsvar mod den aabenlyse Foragt, som upaataalt bevises den snart i det ene, snart i det andet »kvindevenlige« Blad, vil snart faa at mærke, at hun er hjemløs, thi det eneste Blad, som vil optage hendes Protest, læses ikke af Modstanderne men kun af Gaardens egne Folk, med hvem hun paa Forhaand er enig.

Der ymtes i den sidste Tid her og der om et Kvindesagsblad under Opsejling, et Bevis paa, at Spændingen langt om længe er ved at indfinde sig; tøver Dansk Kvindesamfund for længe med selv at tage Initiativet, da bliver det andre, som høster Æren og Lønnen for de mange Aars Anstrængelser, som burde have sikret Dansk Kvindesamfund Førerstillingen nu, hvor det omsider bærer fremad.

Gyrithe Lemche.

Læserne og Redaktionen.

»Kvinden og Samfundet« har nu ved at opnaa den anselige Alder af 25 Aar godtgjort sin Levedygtighed og sin Eksistensberettigelse.

Vi har saaledes i det foregaaende set, hvorledes Bladet har udviklet sig fra en meget lille Begyndelse til nu at udkomme i et Oplag paa henad 7000 Eksemplarer, og dette er i stadig Stigen. Bladets ydre Tilværelse maa dog stadig betegnes som beskeden, en Skæbne, der ofte tilfalder den, der lever for sine Idealer.

Her i Landet, hvor Samlingstanken ikke egentlig kan siges at være den raadende, findes naturligvis et stort Antal forskellige Kvindeblade. Men blandt alle disse er »Kvinden og Samfundet« det eneste rene Kvindesagsblad, som altid har hævdet Kravet om *lige Ret for Mand og Kvinde*, ikke blot Valgret, men Ret i alle Livets forskellige Forhold.

Endnu er denne Kvindesagens Grundtanke ikke i den Grad — som den burde — gaaet over i den almindelige Bevidst-